

בש"פ 9178/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9178/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בעמ"ת 47006-12-20 מיום
22.12.2020 שניתנה על ידי סגן הנשיא ב' שגיא

בשם המבקש:

עו"ד יעקב שקלאר

בשם המשיבה:

עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (סגן הנשיא ב' שגיא) בעמ"ת 47006-12-20 מיום 22.12.2020, בגדרה נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ש' בן יצחק) במ"ת 21981-05-19 מיום 20.12.2020.

2. נגד המבקש - אזרח מדינת מולדובה אשר שהה בישראל מכוח אשרת עבודה זמנית - הוגש ביום 12.5.2019 כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

כעבור זמן מה שבו היה נתון המבקש במעצר בית ובתנאים מגבילים נוספים, ניתנה ביום 10.11.2019 החלטת בית משפט השלום שבה הורה על "ביטול התנאים המגבילים, למעט ההרחקה מהמתלוננת והערבויות הכספיות".

3. המבקש הגיש בקשה להאריך את אשרת השהיה שלו בישראל (שהוארכה עד חודש דצמבר 2020) עד לחודש יוני 2021, בנימוק שבמועד זה אמור להתקיים דיון בתיק הפלילי בעניינו. בקשתו סורבה, תוך שהובהר לו כי ביכולתו לצאת מהארץ ולשוב אליה לצורך התייצבותו לדיון. לנוכח קשייו של המבקש לחדש את אשרת השהיה שהחזיק, הגיש המבקש לבית משפט השלום אשר דן בתנאי שחרורו בקשה שכותרתה "בקשה לעיכוב יציאה מן הארץ והוראה על המשך אשרת שהייה". זאת, כך נטען, על מנת לוודא את המשך שהותו בישראל במהלך ניהול משפטו.

4. בהחלטתו מיום 23.10.2020 דחה בית משפט השלום את הבקשה, בקובעו כי מסגרת הדיון בתנאי שחרורו של המבקש אינה מתאימה לבירור בקשתו לקבלת אשרת שהייה בישראל; ומכל מקום, למשיבה מסור שיקול דעת אם ובאיזה אופן להמשיך לנהל את ההליך הפלילי נגד המבקש גם בנסיבות בהן יוחלט שלא להאריך את שהייתו בישראל.

5. ביום 20.12.2020 הוגשה בקשה נוספת מטעם המבקש למתן צו לעיכוב יציאתו מהארץ, תוך שנטען כי תוקפה של אשרת העבודה שבה החזיק עתיד לפוג למחרת.

בהחלטה שניתנה בו ביום, דחה בית משפט השלום את הבקשה, תוך שקבע כי אין בפקיעת תוקף אשרת השהיה כדי לשנות מהחלטתו שלא ליתן צו כמבוקש.

6. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש. נקבע, כי משנמנעה המשיבה מהגשת בקשה לעיכוב יציאתו מהארץ, אין מקום להורות כן "כמסלול עוקף להחלטת הרשויות המנהליות" בסוגיית המשך שהייתו בישראל. יחד עם זאת הודגש, כי "לעמדת המדינה תהיה השלכה עתידית על בקשה לחילוט ערבויות [שהפקיד המבקש - י' א'], ככל שזו תעמוד על הפרק, בשלב כזה או אחר".

7. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה שב המבקש על טענותיו כי יש להוציא צו האוסר עליו לצאת מהארץ עד להכרעה במשפטו הפלילי, וזאת מחשש שלא יתייצב להמשך הדיון במשפטו.

לטענת המבקש, על המשיבה לבחור באחת מבין שתי אפשרויות: האחת, לדרוש את עיכוב יציאת המבקש מהארץ תוך מתן אשרת עבודה עבורו "על מנת שיוכל ... להמשיך לחיות, לאכול ולהתפרנס בכל מהלך משפטו"; השנייה, לבטל את כתב האישום נגדו, על מנת שיוכל לצאת את גבולות המדינה ללא חילוט הערבויות הכספיות שהופקדו על ידו בהליך הפלילי.

לשיטתו, לא ניתן לצוות על אדם להישאר בגבולות המדינה לשם ניהול משפטו מחד גיסא, ומאידך גיסא להורות לו לעזוב את הארץ לנוכח תום תוקפה של אשרת השהיה הזמנית שניתנה לו.

8. המשיבה מצידה מתנגדת לבקשה, משעה שאינה מעלה סוגיה עקרונית המתאימה להתברר "בגלגול

שלישי".

לגופם של דברים, המשיבה סומכת ידיה על קביעתו של בית המשפט המחוזי שלפיה אין לאפשר את תקיפת החלטות הרשויות המנהליות המוסמכות להעניק אשרת שהייה במסגרת הדין בתנאי שחרורו של המבקש.

9. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות לערור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים המעוררים סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר קיים חשש ממשי בדבר עיוות דין או אי צדק שנגרם למבקש (בש"פ 9200/20 בן יששכר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (30.12.2020)).

הבקשה דנן נטועה היטב בעניינו הפרטני של המבקש, ואף לא מתעורר חשש מפני עיוות דין שנגרם לו. די בכך לדחות את הבקשה.

10. גם לגופה, דין הבקשה לדחייה. סעיף 48(ב) לחוקסדרהדיןפלייט (סמכויותאכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 מורה כי בית משפט לא יצווה על איסור יציאה מהארץ, אלא אם התקיימו שני תנאים. התנאי השני, הרלוונטי לעניינו, הוא כי "לא ניתן להבטיח את התייצבותו בהמצאת ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים".

חזקה על המשיבה כי שקלה את משמעות הימנעותה מהגשת בקשה להוצאת צו איסור יציאה מהארץ, וסברה כי ניתן להבטיח את התייצבותו לדיון במשפטו ללא הוצאת צו כאמור, וזאת בין היתר לנוכח הערבויות הכספיות שהופקדו על ידו. בנסיבות אלו, הרי שאין ביציאתו של המבקש מהארץ כדי להביא לחילוט הערבויות שהופקדו על ידו, ובלבד שישוּב ארצה על מנת להתייצב לדיונים שייערכו בעניינו.

11. יתירה מכך, קבלת הבקשה תוך הותרת המבקש בארץ לאחר תום תוקפה של אשרת העבודה הזמנית שקיבל, עלולה לספק תמריץ לביצוע עבירות פליליות מצד שוהים בלתי חוקיים בישראל, במטרה להשיג אשרת שהייה מחודשת במסגרת ההליך הפלילי המתנהל נגדם. גם מטעם זה אין להיעתר לבקשת המבקש.

מובן כי אין באמור בהחלטה זו כדי להביע עמדה באשר להחלטה המנהלית שלא להאריך את שהייתו של המבקש בישראל לגופה - אשר עליה ניתן להשיג בדרכים המנהליות המקובלות. עם זאת, כפי שהבהרתי לעיל, ההליך הפלילידין אינו מתאים לביקורת על החלטה שלא להאריך את שהייתו של נאשם בישראל, ובפרט כאשר המשיבה סבורה כי ניתן להבטיח את התייצבותו לניהול משפטו אף ללא הותרתו בישראל.

12. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשפ"א (6.1.2021).

שופט
עמוד 3

